

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

ΕΤΟΣ 88 ον Αριθμός έκδοσης 6
Νοέμβριος – Δεκέμβριος 2022

Περιεχόμενα του
παρόντος τεύχους

Dawn Bible Students Association
Η Χαραυγή
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com/gr

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Οι Ενδιάμεσες Εκλογές 2

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

Ένας άγγελος μιλάει στον Ζαχαρία 17

Η προφητεία του Ζαχαρία 20

Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής

Προετοιμάζει την Οδό 23

Ο ύμνος της Μαρίας 26

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΟΓΜΑ

Διά να μη αποκάμητε χαινούμενοι κατά

Θυσίες ευχαριστίας 29

Όλα τα δικαιώματα κατοχυρωμένα. Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε άμεσα για τυχόν αλλαγή της διεύθυνσής σας. Εσωκλείεται ένα έντυπο συνδρομής του περιοδικού και παρακαλείστε να το αποστείλετε σε εμάς μαζί με τη νέα σας διεύθυνση.

The Dawn - Greek Edition

November-December 2022

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

Οι Ενδιάμεσες Εκλογές

*«Διά τούτο, αδελφοί,
επιμελήθητε
περισσότερον να κάμητε
βεβαίαν την κλήσιν και
την εκλογήν σας· διότι
ταύτα κάμνοντες δεν
θέλετε πταίσει ποτέ.»
— Β΄ Πέτρον 1:10*

ΟΙ ΕΝΔΙΑΜΕΣΕΣ
εκλογές του 2022 στις Ηνωμένες
Πολιτείες θα διεξαχθούν την
Τρίτη, 8 Νοεμβρίου. Οι φετινές
εκλογές ονομάζονται συνήθως
«ενδιάμεσες» επειδή λαμβάνουν
χώρα στο μέσο της θητείας του
τρέχοντος προέδρου. Ως εκ
τούτου, δεν θα γίνουν φέτος
προεδρικές εκλογές. Ωστόσο, τα

αποτελέσματα αυτών των εκλογών θα ασκήσουν μεγάλη επιρροή στην υλοποίηση της ατζέντας του σημερινού προέδρου κατά τα δύο τελευταία χρόνια της θητείας του. Πιθανότατα θα χρησιμεύσει επίσης για να επηρεάσει ποιος μπορεί, ή όχι, να επιλέξει να είναι υποψήφιος για την προεδρία στις εκλογές του 2024.

Κατά τη διάρκεια αυτού του ενδιάμεσου εκλογικού έτους, θα διεκδικηθούν και οι 435 έδρες στη Βουλή των Αντιπροσώπων των ΗΠΑ και οι 35 από τις 100 έδρες της Γερουσίας των ΗΠΑ. Τριάντα εννέα εκλογές πολιτειών για κυβερνήτη και χιλιάδες άλλες πολιτειακές και τοπικές εκλογές θα διεξαχθούν επίσης. Σύμφωνα με πρόσφατα στατιστικά στοιχεία, οι δαπάνες για πολιτικές διαφημίσεις για τις φετινές κούρσες έχουν ήδη σπάσει ένα ρεκόρ για τις ενδιάμεσες εκλογές και

τώρα αναμένεται να ξεπεράσουν το ιστορικό υψηλό των 9 δισεκατομμυρίων δολαρίων που δαπανήθηκαν για την κούρσα για τη προεδρία των ΗΠΑ του 2020.

ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Σε αντίθεση με τα παραπάνω, τα τελευταία δύο χιλιάδες χρόνια, ο Θεός διεξάγει την «εκλογή» του από πιστούς Χριστιανούς που ακολούθησαν τα βήματα του γιου του, Χριστού Ιησού. Αυτό το έργο του Θεού επιβάλλεται ιδιαίτερα για τη προσοχή μας, καθώς η μαρτυρία της Βίβλου είναι ότι πριν από την εγκαθίδρυση της βασιλείας του Χριστού στη γη ο Θεός θα έστελνε τους αγγέλους του για να «συγκεντρώσουν τους εκλεκτούς του». Αυτή η εκλεκτή τάξη θα γίνει συγκληρονόμοι με τον αγαπημένο του Υιό, τον Ιησού, στη μεγαλειώδη και ένδοξη βασιλεία, που έχει σχεδιαστεί για να ευλογεί όλες τις οικογένειες της γης.— Ματθ. 24:31• Ρωμ. 8:17• Γαλ. 3:8,16,27-29

Θα εξετάσουμε μερικές ομοιότητες και πολλές διαφορές μεταξύ της εκλογής ενός υποψήφιου για πολιτικό αξίωμα στις Ηνωμένες Πολιτείες και της νίκης ενός Χριστιανού στην εκλογή του Θεού. Το να γίνουμε συνεργάτες με τον αγαπημένο μας Δάσκαλο στο βασίλειο θα είναι αναμφισβήτητα το πιο υπέροχο προνόμιο που προσφέρθηκε ποτέ σε κανέναν. Είναι πράγματι οι μεγαλύτερες εκλογές που μπορούν να κερδηθούν που μπορεί κανείς να φανταστεί!

Ποια είναι μερικά από τα μέτρα που πρέπει να λάβουμε για να διασφαλίσουμε ότι τελικά θα γίνουμε μέλη αυτής της εκλεκτής τάξης; Πώς μπορούμε να κερδίσουμε την εκλογή μας για να γίνουμε από αυτούς που περιγράφονται ως «καλεσμένοι, εκλεκτοί και πιστοί»; (Αποκ. 17:14) Ας εξετάσουμε πολλά σημεία που θα βοηθήσουν στο να δούμε τις διαφορές μεταξύ της εκλογής

ενός υποψήφιου για πολιτικό αξίωμα για να υπηρετήσει με αυτή την ιδιότητα για μερικά χρόνια, και της εκλογής της τάξεως που θα «γεννηθεί εν ... Σιών», για να συνδεθεί με τον Ιησού Χριστό στο έργο της βασιλείας του και να βασιλέψει μαζί του για πάντα. —Ψαλμ. 87:5• Λουκάς 1:31-33• Αποκ. 11:15; 20:4

Η ΠΡΟΘΕΣΗ ΓΙΑ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΑ

Για τον πολιτικό υποψήφιο, μεγάλες φανφάρες γίνονται τη στιγμή που το όνομά του/της δίνεται στα μέσα ενημέρωσης. Πιθανότατα θα πραγματοποιηθεί συνέντευξη Τύπου ώστε ο γενικός πληθυσμός να ακούσει την ανακοίνωση της πρόθεσης του ατόμου να θέσει υποψηφιότητα για δημόσιο αξίωμα. Από εκείνη τη στιγμή μέχρι να γίνουν οι εκλογές, είναι απαραίτητο να διατηρηθεί το όνομα του υποψηφίου στις ειδήσεις με θετικό τρόπο. Πρέπει να διατηρήσουν υψηλό προφίλ, έτσι ώστε οι άνθρωποι να εξοικειωθούν με τα ενδιαφέροντα και τους στόχους τους. Οι διαφημίσεις προετοιμάζονται και προβάλλονται στα μέσα ενημέρωσης που εκθειάζουν τα προσόντα τους, καθώς και τα σχέδιά τους μόλις εκλεγούν.

Η απόφαση του χριστιανού να μπει στον πνευματικό αγώνα είναι αρκετά διαφορετική. Λαμβάνουμε την κλήση, ή την πρόσκληση του Θεού, να βάλουμε υποψηφιότητα για το αξίωμα του να είμαστε «συνκληρονόμοι» με τον Χριστό. Κληθήκαμε να αγωνιστούμε για αυτό το υψηλό αξίωμα με βάση την επιθυμία μας να αναζητήσουμε τη δικαιοσύνη. Είμαστε δυσαρεστημένοι με την τρέχουσα κατάστασή μας. Νιώθουμε έλλειψη ευκολίας με την αμαρτωλή μας κατάσταση και καταφεύγουμε στον Κύριο για βοήθεια. Ξεκινάμε μια ευλαβική μελέτη για τον άγιο Λόγο του Θεού και διαπιστώνουμε ότι οι βιβλικές αλήθειες

ικανοποιούν τις καρδιές μας όσο τίποτα άλλο δεν μπορεί! Αφού λάβαμε την προσωπική απόφαση να παρουσιαστούμε ως ζωντανή θυσία στον Θεό και να κάνουμε το θέλημά του ακόμη και μέχρι θανάτου, καταθέτουμε στη συνέχεια την αφιέρωσή μας να υπηρετούμε τον Θεό με βάπτισμα στο νερό, ως δημόσια μαρτυρία σε άλλους ότι είμαστε τώρα μέρος της τάξης που αναζητούν την ουράνια οδό. — Ρωμ. 12:1,2 • Α΄ Πετ. 2:9,21 • Ρωμ. 8:17 • Πράξεις 2:38,41

ΟΙ ΑΝΤΙΠΑΛΟΙ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

Ο πολιτικός υποψήφιος έχει πολλούς αντιπάλους. Όλοι και οτιδήποτε που θα στέκονταν εμπόδιο στην κατάκτηση του αξιώματος που επιδιώκει είναι οι αντίπαλοι του. Αρχικά η εστίαση είναι στην εξάλειψη όλων των διεκδικητών μέσα στο δικό τους κόμμα. Μόλις επιτευχθεί αυτό, η ενέργεια αφιερώνεται στην συνέχεια στην ήττα του σημαιοφόρου κάθε αντίπαλου κόμματος.

Οι αντίπαλοι του λαού του Θεού ορίζονται ξεκάθαρα στη Βίβλο. Είναι ο κόσμος, η σάρκα και ο Αντίπαλος. Ο Παύλος μας προτρέπει να μην «συμμορφωνόμαστε με τον αιώνα τούτον», αλλά μάλλον να «μεταμορφωνόμαστε» με την ανακαίνιση του νου μας, για να αποδείξουμε ποιο είναι το καλό, αποδεκτό και τέλειο θέλημα του Θεού. — Ρωμ. 12:2

Μας ενθαρρύνει ο ίδιος απόστολος, με τα λόγια του και με το παράδειγμά του, να πολεμήσουμε εναντίον ενός άλλου ισχυρού αντιπάλου, της πεσμένης σάρκας μας. Δηλώνει αυτός: «αλλά δαμάζω το σώμα μου και δουλαγωγώ, μήπως εις άλλους κηρύξας εγώ γείνω αδόκιμος.» — Α΄ Κορ. 9:27

Ο Απόστολος Πέτρος υποδεικνύει ότι ο μεγάλος Αντίπαλος, ο Σατανάς, είναι ο πιο τρομερός αντίπαλος του Χριστιανού. Χρησιμοποιεί και τον κόσμο και την

πεσμένη σάρκα μας ως εργαλεία του. Ο απόστολος είπε: «Ο αντίπαλός σου ο διάβολος, σαν λιοντάρι που βρυχάται, τριγυρνά, ψάχνοντας ποιον μπορεί να καταβροχθίσει». (Α' Πέτ. 5:8) Ποτέ δεν πρέπει να υποτιμήσουμε αυτόν τον πανούργο και πονηρό εχθρό, γιατί αν δεν εμπιστευτούμε την παντοδύναμη βοήθεια του Θεού, ο Αντίπαλος θα μας νικήσει, γιατί δεν του ταιριάζουμε με τις δικές μας δυνάμεις.

Σε αντίθεση με τους πολιτικούς υποψηφίους που βλέπουν ως κύριο αντίπαλο τους άλλους υποψηφίους που διεκδικούν το ίδιο αξίωμα, παλεύουμε ενάντια στον κόσμο, τη σάρκα και τον Αντίπαλο. Έχουμε ως κύριο καθήκον μας να διατηρούμε το θέλημα του Θεού σε θέση υπεροχής και το παλιό μας θέλημα νεκρό. Πρέπει να αφανίσουμε τις πράξεις της σάρκας με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος του Θεού. (Ρωμ. 8:13) Παραδόξως, ένα από τα μοναδικά χαρακτηριστικά της υποψηφιότητάς μας για αυτόν τον αγώνα (ή κούρσα) είναι ότι μας βοηθά στο να κάνουμε «βέβαια την κλήση και την εκλογή μας» βοηθώντας άλλους να επιτύχουν τον ίδιο στόχο! Ενώ, από την άλλη, ελάχιστα σκέφτονται οι επίδοξοι πολιτικοί στο να βοηθήσουν κάποιον άλλον εκτός από τον εαυτό τους.

ΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ

Το εύρος της εκστρατείας του πολιτικού υποψηφίου είναι το μήκος και το πλάτος του κράτους, της περιφέρειας ή του δήμου που ελπίζουν να εκπροσωπήσουν και στον οποίο κατοικούν οι ψηφοφόροι τους. Το οργανωτικό σχέδιο είναι ότι ο υποψήφιος μπορεί να προσεγγίσει προσωπικά και να επηρεάσει όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους στη σύντομη περίοδο της εκλογικής κούρσας. Επιπλέον, ένα ή περισσότερα κεντρικά ιδρύονται από ένα δίκτυο υποστηρικτών για να

πείσουν τους ανθρώπους αυτής της περιοχής να ψηφίσουν τον υποψήφιο τους την ημέρα των εκλογών.

Αντίθετα, απλά, το εύρος της εκστρατείας του Χριστιανού είναι να γνωρίζει και να κάνει καθημερινά το θέλημα του Θεού στο μέγιστο των δυνατοτήτων του και να βαδίζει στα χνάρια του Υιού του, του Ιησού. (Λουκάς 9:23) Ως «μικρό ποίμνιο» των μαθητών του Κυρίου, θα πρέπει να πασχίζουμε να ακολουθήσουμε το παράδειγμά του στη σκέψη, στα λόγια και στις πράξεις. (Λουκάς 12:32) Διαβάζουμε: «Όθεν και ο Ιησούς, διά να αγιάση τον λαόν διά του ιδίου αυτού αίματος, έξω της πύλης έπαθεν. Ας εξερχώμεθα λοιπόν προς αυτόν έξω του στρατοπέδου, τον ονειδισμόν αυτού φέροντες.» — Εβρ. 13:12,13

Αν και ζούμε σε αυτόν τον παρόντα κόσμο, δεν πρέπει να συμμετέχουμε στο πνεύμα της υπερηφάνειας και του εγωισμού του. (Α' Ιωάννου 2:15,16) Αναγνωρίζουμε επίσης ότι, αν και πρέπει να εκτελούμε την υπηρεσία μας στον Θεό σε σχέση με πνευματικά πράγματα, «έχομεν δε τον θησαυρόν τούτον εις οστράκινα σκεύη». (Β' Κορ. 4:7) Έτσι, καθημερινά ερχόμαστε σε επαφή με πράγματα του κόσμου και της πεσμένης σάρκας μας που θα μας μολύνουν. Εάν είμαστε πιστοί στην εκτέλεση της θυσιαστικής μας πορείας, αντιστεκόμενοι στις επιρροές του κόσμου και της σάρκας, τότε θα είμαστε αρεστοί στον Επουράνιο Πατέρα.

Η θυσία και η αφοσίωση σχετικά με την εκλογή μας μπορεί να μας μολύνουν. Ο κόσμος της ανθρωπότητας δεν θα εκτιμήσει την ίδια τη ζωή στην υπηρεσία του Θεού. Συχνά θα πιστεύουν ότι η δική μας είναι μια ανόητη, σπάταλη ζωή. Ωστόσο, γνωρίζουμε ότι το ίδιο όνειδος αυτό έπεσε στον Δάσκαλο, με τον ίδιο τρόπο και για τους ίδιους λόγους.— Λουκάς 6:22· Α' Πετ. 4:14

Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Οι υποψήφιοι για πολιτικά αξιώματα πρέπει να δηλώσουν την πρόθεσή τους να υποβάλουν υποψηφιότητα εντός καθορισμένης προθεσμίας που διέπεται από τους νόμους της δικαιοδοσίας στην οποία συμμετέχουν. Σε αντίθεση με αυτό, λέγεται στον Χριστιανό ότι ολόκληρη η Εποχή του Ευαγγελίου, από την Ημέρα της Πεντηκοστής, είναι ο αποδεκτός χρόνος για να τρέξει τον αγώνα για την άνωθεν κλήση. (Φιλ. 3:14) Φυσικά, καθένας από τους καλεσμένους περιορίζεται στη διάρκεια της ζωής του. Είναι κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου που μπορούμε να επιδιώξουμε να κάνουμε βέβαιη την κλήση και την εκλογή μας ως συνθυσιαστές με τον αγαπημένο του Υιό, ο οποίος εβάρδισε πρώτος σε αυτόν τον δρόμο σχεδόν πριν από δύο χιλιάδες χρόνια.

Όπως ο Ησαΐας ομίλησε προφητικά για τον Ιησού, έτσι και εμείς είμαστε χρισμένοι από το Άγιο Πνεύμα του Θεού. Ειπώθηκε για τον Ιησού, «Πνεύμα Κυρίου του Θεού είναι επ' εμέ· διότι ο Κύριος με έχρισε διά να ευαγγελίζωμαι εις τους πτωχούς· με απέστειλε διά να ιατρεύσω τους συντετριμμένους την καρδίαν, να κηρύξω ελευθερίαν εις τους αιχμαλώτους και άνοιξιν δεσμωτηρίου εις τους δεσμίους· διά να κηρύξω ενιαυτόν ευπρόσδεκτον του Κυρίου», —Ησα. 61:1,2

ΤΑ ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΑΣ

Οι επίδοξοι υποψήφιοι για πολιτικά αξιώματα έχουν πολύ συγκεκριμένες προϋποθέσεις επιλεξιμότητας τις οποίες πρέπει να πληρούν. Αυτά μπορεί να διαφέρουν ανά πολιτεία, περιφέρεια ή δήμο, αλλά γενικά περιλαμβάνουν ελάχιστη ηλικία, ιθαγένεια και απαιτήσεις διαμονής.

Οι απαιτήσεις ως υποψήφιοι για την άνωθεν κλήση είναι επίσης συγκεκριμένες. Ωστόσο, δεν είναι

σύμφωνα με την ηλικία, τον τόπο γέννησης ή την κατοικία. Αναφορικά με την Εκκλησία, η Αποκάλυψις λέγει «διότι εσφάγης και ηγόρασας ημάς εις τον Θεόν διά του αίματός σου εκ πάσης φυλής και γλώσσης και λαού και έθνους». (Αποκ. 5:9) Ακούστε τα λόγια του Ιησού σχετικά με τους όρους της υποψηφιότητας: «Τότε ο Ιησούς είπε προς τους μαθητάς αυτού· Εάν τις θέλη να έλθη οπίσω μου, ας απαρνηθή εαυτόν και ας σηκώση τον σταυρόν αυτού και ας με ακολουθή. Διότι όστις θέλει να σώση την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν· και όστις απολέση την ζωήν αυτού ένεκεν εμού, θέλει ευρεί αυτήν.» (Ματθ. 16:24,25) Αυτές οι απαιτήσεις πρέπει να συνεχίσουν να πληρούνται καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής μας, αφού αυτή η “εκλογική κούρσα” τελειώνει μόνο με το να πάρουμε την τελευταία μας πνοή.

Η ΕΠΙΒΡΑΒΕΥΣΗ ΓΙΑ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗ ΕΚΛΟΓΗ

Γνωρίζουμε ότι ο υποψήφιος που κερδίζει τις εκλογές για πολιτικό αξίωμα λαμβάνει συχνά μεγάλη τιμή από τον λαό. Αυτός ή αυτή θα θεωρούνται ηγέτες στην κοινότητα, τη πολιτεία, το έθνος τους ή ακόμα και διεθνώς. Ίσως να αναζητηθούν από την εκλογική τους περιφέρεια για συμβουλές και σοφία, καθώς οι ηγέτες σε κάθε επίπεδο διακυβέρνησης αναζητούν λύσεις στα πολλά περίπλοκα προβλήματα που πλήττουν τον πλανήτη μας.

Ωστόσο, θα αποδειχθεί ότι οποιοσδήποτε νεοεκλεγμένος κυβερνητικός αξιωματούχος, ως μέλος της πεσμένης ανθρώπινης φυλής όπως και οι προκάτοχοί του, δεν έχει τη δύναμη να βελτιώσει την τρέχουσα παγκόσμια σκηνή σε σημαντικό βαθμό. Η «παρούσα πονηρή» παγκόσμια τάξη βρίσκεται υπό την κυριαρχία του «θεού αυτού του κόσμου» και δεν μπορούν να βρεθούν πραγματικές απαντήσεις για τα προβλήματα που

ταλαιπωρούν την ανθρωπότητα χωρίς τη βοήθεια του Θεού. Ως εκ τούτου, θα διαπιστώσουμε ότι όσο ο Σατανάς συνεχίζει να είναι ο ἄρχων αυτού του κόσμου, και παρά το γεγονός ότι νέοι ζηλωτές εμφανίζονται κάθε λίγα χρόνια και δηλώνουν ότι θα λύσουν τα συνεχιζόμενα, διαρκώς αυξανόμενα προβλήματα της ανθρωπότητας, δεν υπάρχουν μόνιμες λύσεις. — Γαλ. 1:3,4· Β' Κορ. 4:4· Εφ. 2:2

Διαβάζουμε για τους αγίους-νικητές: «Μακάριος και άγιος, όστις έχει μέρος εις την πρώτην ανάστασιν· επί τούτων ο θάνατος ο δεύτερος δεν έχει εξουσίαν, αλλά θέλουσιν είσθαι ιερείς του Θεού και του Χριστού και θέλουσι βασιλεύσει μετ' αυτού χίλια έτη.» (Αποκ. 20:6) Αυτή θα είναι η μερίδα των υποψηφίων που θα κάνουν βέβαιη την εκλογή τους. Τα ένδοξα αποτελέσματα της νέας κυβέρνησης περιγράφονται γλαφυρά από τον Ιωάννη τον Αποκαλυπτή. Κάνει λόγο για έναν «νέο ουρανό και μια νέα γη» που θα είναι η πραγματική λύση για τα παγκόσμια προβλήματα. «Και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών, και ο θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον, ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον· διότι τα πρώτα παρήλθον.» — Αποκ. 21:1-4

Το υπέροχο προνόμιο της διοίκησης αυτής της μεγάλης κυβέρνησης σε συνδυασμό με τον Κύριό μας Ιησού Χριστό θα είναι η ανταμοιβή των Χριστιανών που είναι πιστοί μέχρι το τέλος της επίγειας παραμονής τους. «Γίνου πιστός μέχρι θανάτου, και θέλω σοι δώσει τον στέφανον της ζωής!» (Αποκ. 2:10) Το «στεφάνι» της ζωής θα περιλαμβάνει τη σοφία που θα καθοδηγεί μια διοίκηση όπως η βασιλεία του Χριστού, καθώς και η εξουσία να επιβάλλει τις αλλαγές που είναι απαραίτητες για την επίτευξη των στόχων της πλατφόρμας μας, όπως περιγράφονται στη προηγούμενη περικοπή που

παρατίθεται στην Αποκάλυψη 21:1-4.

ΟΙ ΒΟΗΘΟΙ ΤΩΝ ΕΚΛΕΓΜΕΝΩΝ

Οι νεοεκλεγείς έχουν ένα «υπουργικό συμβούλιο» ή άλλο προσωπικό για να τους βοηθάει στην εκτέλεση των κυβερνητικών τους αρμοδιοτήτων. Άτομα με ιδιαίτερα ταλέντα σε διάφορους τομείς τοποθετούνται σε βασικές θέσεις για να επιταχύνουν τις αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις και να εκτελούν καθημερινές λειτουργίες.

Στην περίπτωση του αγαπημένου μας Επικεφαλής, του Ιησού, ο οποίος θα είναι ο κύριος ηγέτης σε αυτή τη νέα παγκόσμια τάξη πραγμάτων, θα είναι παρόμοιο. Παραθέτουμε αυτά τα προφητικά λόγια: «Όλη η δόξα της θυγατρός του βασιλέως είναι έσωθεν· το ένδυμα αυτής είναι χρυσοῦφαντον. Θέλει φερθή προς τον βασιλέα με μάτιον κεντητόν· παρθένοι σύντροφοι αυτής, κατόπιν αυτής, θέλουσι φερθή εις σε. Θέλουσι φερθή εν ευφροσύνη και αγαλλιάσει· θέλουσιν εισέλθει εις το παλάτιον του βασιλέως. Αντί των πατέρων σου θέλουσιν είσθαι οι υιοί σου· αυτούς θέλεις καταστήσει άρχοντας επί πάσαν την γην.» — Ψαλμ. 45:13-16· Αποκ. 7:9-15· Εβρ. 11:1-40

Το μεγάλο πλήθος, οι «σύντροφοι» της εκλεκτής τάξεως της Εκκλησίας, καθώς και οι «άρχοντες σε όλη τη γη», οι αρχαίοι ήρωες της πίστης, δεν θα μείνουν αδρανείς κατά τη χιλιετή βασιλεία του Χριστού. Θα συμμετάσχουν στη διοίκηση της κυβέρνησης που θα εκπαιδεύσει, θα υπηρετήσει, θα καθοδηγήσει, θα βοηθήσει και θα ανυψώσει την ανθρωπότητα πίσω στην τελειότητα «μέχρι των καιρών της αποκαταστάσεως πάντων, όσα ελάλησεν ο Θεός απ' αιώνας διά στόματος πάντων των αγίων αυτού προφητών.» — Πράξεις 3:21

Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΝΙΚΗ

Ο επιτυχημένος υποψήφιος για δημόσιο αξίωμα πρέπει να μιλήσει και να διακηρύξει αυτά που ακούγονται καλά στο αυτί. Πρέπει να πείσει το ευρύτερο φάσμα του εκλογικού σώματος ότι υπάρχει κάτι στις ιδέες του που θα τους ωφελήσει προσωπικά. Όταν τα ψηφοδέλτια ψηφιστούν και οι ψήφοι καταμετρηθούν και πιστοποιηθούν ως ακριβείς, οι υποψήφιοι που συγκέντρωσαν τα υψηλότερα σύνολα ψήφων θα ανακηρυχθούν νικητές των εκλογών. Ωστόσο, από τη στιγμή που αναλάβει τα καθήκοντά του, πολύ συχνά ο νικητής υποψήφιος δεν αισθάνεται υποχρεωμένος να πραγματοποιήσει πραγματικά τις υποσχέσεις στις οποίες στήριξε την προεκλογική του εκστρατεία..

Με την εκκλησία είναι διαφορετικά τα πράγματα. Ο ψαλμωδός μας λέγει: «Τις θέλει αναβή εις το όρος του Κυρίου; και τις θέλει σταθή εν τω τόπω τω αγίω αυτού; Ο αθώος τας χείρας και ο καθαρός την καρδίαν· όστις δεν έδωκεν εις ματαιότητα την ψυχήν αυτού και δεν ώμοσε μετά δολιότητος. Ούτος θέλει λάβει ευλογίαν παρά Κυρίου και δικαιοσύνην παρά του Θεού της σωτηρίας αυτού.» (Ψαλμ. 24:3-5) Η ανάπτυξη της αγνότητας, της ειλικρίνειας και όλων των άλλων καρπών και χαρισμάτων του Πνεύματος είναι ουσιαστική αν θέλουμε να λογαριαστούμε άξιοι της εκλογής του Θεού. — Γαλ. 5:22,23• Φιλ. 4:8• Β' Πετ. 1:5-8

ΜΗΝ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΤΕ ΝΑ ΑΓΩΝΙΖΕΣΤΕ (ΝΑ ΤΡΕΧΕΤΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ)

Στην περίπτωση του υποψηφίου για δημόσιο αξίωμα, δεν προκύπτουν δυσμενείς συνέπειες εάν αποχωρήσει από την εκλογική κούρσα. Στην πραγματικότητα, αυτό είναι ένα σύνηθες φαινόμενο. Ο λόγος μπορεί να είναι η έλλειψη κονδυλίων για πολιτικές

διαφημίσεις ή ίσως η κατανόηση ότι υπάρχουν λίγες πιθανότητες οι πιο γνωστοί και πιο καθιερωμένα υποψήφιοι-ανταγωνιστές να ηττηθούν κατά τη ρίψη των ψηφοδελτίων.

Για τον χριστιανό, ωστόσο, δεν πρέπει να υπάρχει σκέψη να σταματήσει να τρέχει τον αγώνα. Πρέπει να επιμείνουμε παρά όλα τα εμπόδια, ακόμη και εν μέσω διώξεων, κακουχιών ή δοκιμασιών. Είναι ένα δύσκολο, στενό και στενό μονοπάτι (ή οδός) που ακολουθούμε, αλλά ο Απόστολος Παύλος δηλώνει: «Επειδή είμαι πεπεισμένος ότι ούτε θάνατος ούτε ζωή ούτε άγγελοι ούτε αρχαί ούτε δυνάμεις ούτε παρόντα ούτε μέλλοντα ούτε ύψωμα ούτε βάθος ούτε άλλη τις κτίσις θέλει δυνηθή να χωρίση ημάς από της αγάπης του Θεού της εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών.» — Ρωμ. 8:38,39

Γνωρίζοντας αυτό, δεν πρέπει να «απορρίψουμε» την εμπιστοσύνη μας στη σωτήρια δύναμή του, γιατί «αν κάποιος οπισθοχωρήσει, η ψυχή μου δεν ευχαριστιέται εις αυτόν». Ωστόσο, συνεχίζει ο Παύλος, «Ημείς όμως δεν είμεθα εκ των συρομένων οπίσω προς απώλειαν, αλλ' εκ των πιστευόντων προς σωτηρίαν της ψυχής». — Εβρ. 10:35,38,39

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ

Σχεδόν καθολικά, όταν οι υποψήφιοι για τοπικά, πολιτειακά ή εθνικά αξιώματα δέχονται λεκτική επίθεση από τους αντιπάλους τους, απαντούν το ίδιο. Συχνά, γίνεται προσπάθεια να απεικονιστεί η αντίθεση υπό ένα ακόμη πιο δυσμενές πρίσμα. Στην πραγματικότητα, πολλοί υποψήφιοι θα κάνουν σχεδόν οτιδήποτε κρίνουν απαραίτητο για να κερδίσουν τη νίκη. Δημόσια θα μπορούσαν να δηλώσουν ότι δεν θα έσκυβαν στο επίπεδο των αντιπάλων τους, αλλά ιδιωτικά δίνουν σιωπηρή έγκριση στους συμβούλους τους να αναπτύξουν

εξευτελιστικές διαφημίσεις για να δημιουργήσουν μια αρνητική εικόνα για αυτούς. Μπορεί να οργανώσουν «ομάδες αλήθειας» ή «ελεγκτές δεδομένων». Πρόκειται για ομάδες που παρακολουθούν την εκστρατεία των αντιπάλων υποψηφίων και ακούν τις ομιλίες τους. Στη συνέχεια ενημερώνουν τον Τύπο για τα πολλά που είπε οι αντίπαλοι και τα οποία ισχυρίζονται ότι είναι ψευδή.

Πώς πρέπει να συμπεριφέρονται οι Χριστιανοί στον αγώνα τους για το βραβείο; Σίγουρα όχι με τον τρόπο που περιγράφεται παραπάνω! Αντίθετα, πρέπει να ακολουθήσουν το παράδειγμα του Δασκάλου. Διαβάζουμε για τον Ιησού ότι «όστις αμαρτίαν δεν έκαμεν, ουδέ ευρέθη δόλος εν τω στόματι αυτού. Όστις λοιδορούμενος δεν αντελοιδόρει, πάσχων δεν ηπειλεί, αλλά παρέδιδεν εαυτόν εις τον κρίνοντα δικαίως». (Α' Πέτ. 2:22,23) Ως μαθητές του Ιησού, αυτή πρέπει να είναι η πορεία μας. Δεν πρέπει, και δεν μπορούμε, να μιλάμε άσχημα για κανέναν. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τους αδελφούς μας, εκείνους που μπήκαν παρομοίως στον αγώνα. Ο Παύλος δηλώνει: «Δεν είναι τώρα λοιπόν ουδεμία κατάκρισις εις τους εν Χριστώ, Ιησού.» (Ρωμ. 8:1) Όλοι είναι καλυμμένοι με το χιτώνα της δικαιοσύνης του Χριστού, που κρύβει ελαττώματα και ατέλειες. Ποτέ δεν χρειάζεται να ανταποκριθούμε εν είδη σε οποιαδήποτε κατηγορία που γίνεται εναντίον μας, γιατί «Τις θέλει εγκалέσει τους εκλεκτούς του Θεού; Θεός είναι ο δικαίων· τις θέλει είσθαι ο κατακρίνων;» — εδάφ. 33,34

Καθώς πλησιάζουμε στο τέλος αυτής της μελέτης, πρέπει να θυμόμαστε ότι η επίτευξη οποιουδήποτε επίγειου στόχου απαιτεί αξιολόγηση σε τακτά χρονικά διαστήματα για τη πρόοδο που έχει επιτευχθεί μέχρι τώρα. Με αυτόν τον τρόπο μπορούν να αλλάξουν σχέδια που χρειάζονται προσαρμογή, ώστε να επιτευχθεί ο τελικός στόχος. Πόσο σημαντικό είναι αυτό για το παιδί

του Θεού! Είναι απαραίτητο για εμάς να κάνουμε «απολογισμό» για την κατάστασή μας, να προσδιορίσουμε πόσο καλά πετυχαίνουμε στην εφαρμογή των αρχών της αλήθειας και της δικαιοσύνης που ενστερνιστήκαμε, και επομένως πώς προοδεύουμε προς την κατεύθυνση της «βέβαιης εκλογής» μας.

Κάθε μέρα, ίσως στην αρχή, πρέπει να αξιολογούμε πόση πνευματική ανάπτυξη λαμβάνει χώρα στη ζωή μας. Η δική μας δεν είναι μια καμπάνια «με λόγια»· είναι μια εκστρατεία «με έργα»! Έτσι, προτού προσφέρουμε τις προσευχές μας στον Θεό, διαβάσουμε τις βιβλικές μας μελέτες και ξεκινήσουμε τις δραστηριότητες της ημέρας μας, πρέπει να κάνουμε έναν απολογισμό για τη καρδιά και το μυαλό μας για να καθορίσουμε την κατεύθυνση που βαδίζουμε και την πρόοδο που σημειώνουμε στην πορεία.

Έχοντας υπόψη τα παραπάνω, προσφέρουμε μερικές ερωτήσεις για τις οποίες θα μπορούσαμε να συλλογιστούμε σε τακτική βάση και να απαντήσουμε με ειλικρίνεια. Κινούμεθα προς τη σωστή κατεύθυνση, στεκόμαστε ακίνητοι ή βιώνουμε πιθανώς οπισθοδρόμηση; Αυτό το είδος ενδοσκόπησης θα μας βοηθήσει να φέρουμε την πορεία μας στη ζωή περισσότερο σε ευθυγράμμιση με αυτό που θα ήταν ευχάριστο για τον Επουράνιο Πατέρα μας.

· Επιδεικνύω μια αυξανόμενη ικανότητα να εξαργυρώνω τον χρόνο, ξοδεύοντας μεγαλύτερο ποσοστό του σε πνευματικές δραστηριότητες;

· Έγινε ισχυρότερη η πίστη μου στο σχέδιο του Θεού καθώς εφαρμόζω τα μαθήματα στη ζωή μου που ο Θεός επιτρέπει;

· Βιώνω μεγαλύτερη αγνότητα σκέψης, που αποδεικνύεται από μια ζωή αυξημένης αγιότητας;

· Απηλλάχην από περιττά «βάρη» που κουβαλούσα

στο παρελθόν;

· Το κίνητρό μου για να κάνω το καλό είναι αποκλειστικά από την επιθυμία να είμαι πιστός, δίκαιος υπηρέτης του Θεού, παρά από την επιδοκιμασία των συγχριστιανών μου;

· Πλησιάζω συνήθως τον Θεό για καθοδήγηση στις μικρές υποθέσεις της ζωής, καθώς και στους μεγάλους μου προβληματισμούς;

· «Αυξήθηκα» σε υπομονή; Κάνω περιθώρια για τα φαινομενικά λάθη των άλλων;

· Δυναμώνει η αγάπη μου για τον Θεό, τον Κύριο Ιησού, τον Λόγο της Αλήθειας και τους εν Χριστώ αδελφούς μου, όπως αποδεικνύεται από τη βαθύτερη πνευματική σκέψη;

· Πήρα την πρωτοβουλία να κάνω καλό σε όλους τους ανθρώπους όπως έχω την ευκαιρία, και ιδιαίτερα σε εκείνους από τον Οίκο της Πίστεως;

· Ξοδεύω περισσότερο χρόνο στην προσευχή;

Εάν οι απαντήσεις μας είναι καταφατικές, μπορούμε να νιώθουμε σίγουροι ότι βρισκόμαστε στη σωστή πορεία. Η καμπάνια μας έχει μια σταθερή και καλή πλατφόρμα με την οποία μπορούμε να τρέξουμε τον αγώνα. Με πίστη στον Θεό και με τα χέρια μας στα δικά του, σίγουρα θα κερδίσουμε την εκλογή μας. Αν συνεχίσουμε να εμπιστευόμαστε σε αυτόν μέχρι το τέλος, θα μας δοθεί το ένδοξο προνόμιο—με τον Κύριο και Δάσκαλό μας, τον Χριστό Ιησού—να εγκαινιάσουμε μια αιώνια κυβέρνηση ειρήνης, υγείας, ζωής, χαράς και δικαιοσύνης. (Ψαλμ. 72:8-11· Ησα. 9:6,7) Η βασιλεία του θα φέρει ευλογίες σε όλους τους ανθρώπους και δόξα στον μεγάλο Θεό μας. Δόξα εις Αυτόν εις τους αιώνες των αιώνων! ■

Ένας άγγελος μιλάει στον Ζαχαρία

Εδάφιο κλειδί: «Είπε δε προς αυτόν ο άγγελος· Μη φοβού, Ζαχαρία· διότι εισηκούσθη η δέησίς σου, και η γυνή σου Ελισάβετ θέλει γεννήσει υιόν εις σε, και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιωάννην.»
— Λουκάς 1:13

Επιλεγμένα εδάφια:
Λουκάς 1:5-20

ένα πράγμα. Δεν είχαν παιδί, η Ελισάβετ ήταν στείρα. Ίσως η υπόσχεση του Θεού ήταν συχνά στο μυαλό τους. «Και εάν υπακούης επιμελώς εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου...και θέλουσιν ελθεί επί σε πάσαι αι ευλογίαι αύται...Ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου ». — Δευτερονόμιον 28:1-4

Τα παιδιά θεωρούνταν εκδήλωση της εύνοιας του Θεού, ανταμοιβή για την πίστη. Ο Ψαλμωδός το εξύμνησε αυτό με το ψαλμό, «Ιδού, κληρονομία παρά του Κυρίου είναι τα τέκνα· μισθός αυτού ο καρπός της κοιλίας.» —

Ο ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΚΑΙ Η σύζυγός του Ελισάβετ έζησαν ζωές αφοσιωμένες στον Θεό και την υπηρεσία Του. Η πίστη τους έχει μνημονευθεί για πάντα στο Ευαγγέλιο του Λουκά, «Ήσας δε αμφοτέροι δίκαιοι ενώπιον του Θεού, περιπατούντες εν πάσαις ταις εντολαίς και τοις δικαιώμασι του Κυρίου άμεμπτοι». (Λουκάς 1:6) Η ζωή τους ήταν ευλογημένη, εκτός από

Ψαλμός 127:3-5

Ενώ περπατούσαν σε όλες τις εντολές και τις διαταγές του Κυρίου άμεμπτοι, ο Ζαχαρίας και η Ελισάβετ δεν αμφιταλαντεύτηκαν στην υπηρεσία και την αφοσίωσή τους στον Θεό• παρά την έλλειψη κληρονόμου. Σύντομα θα ανταμειφθούν. Πολλά άτομα μεγάλου βαθμού για το σχέδιο του Θεού γεννήθηκαν από γονείς που ήταν από καιρό άτεκνοι. Θυμηθείτε την καθυστέρηση στη γέννηση του Ισαάκ, του Ιακώβ, του Ιωσήφ, του Σαμψών και του Σαμουήλ. Ο Θεός μερικές φορές κάνει τον λαό Του να περιμένει την εκπλήρωση των ευλογιών Του για να ενισχύσει το μέγεθος αυτής όταν τελικά τους χορηγηθεί. Αυτό θα συμβεί και στη γέννηση του γιου του Ζαχαρία και της Ελισάβετ, Ιωάννη του Βαπτιστή.

Ο Ζαχαρίας ήταν Ααρωνικός ιερέας της τάξεως του Αβιά. «Ενώ δε ιεράτευεν αυτός εν τη τάξει της εφημερίας αυτού ενώπιον του Θεού, κατά το έθος της ιερατείας έπεσεν εις αυτόν ο κλήρος να θυμιάση εισελθών εις τον ναόν του Κυρίου.» [Λουκάς 1:8,9] Ενώ είχε αναλάβει το καθήκον του, ένας άγγελος του εμφανίστηκε, ιστάμενος εκ δεξιών του θυσιαστηρίου του θυμιάματος. Ο Ζαχαρίας φοβόταν πολύ. Οι Εβραίοι πίστευαν ότι βλέποντας έναν άγγελο θα έφερνε θάνατο στον θεατή. Ο άγγελος Κυρίου έσπευσε να τον καθησυχάσει λέγοντας: «Είπε δε προς αυτόν ο άγγελος· Μη φοβού, Ζαχαρία· διότι εισηκούσθη η δέησίς σου, και η γυνή σου Ελισάβετ θέλει γεννήσει υιόν εις σε, και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιωάννην. και θέλει είσθαι εις σε χαρά και αγαλλίασις, και πολλοί θέλουσι χαρή διά την γέννησιν αυτού.» —Λουκάς 1:13,14

Τα νέα ήταν συγκλονιστικά για αυτόν τον πιστό άνθρωπο. Μετά από τόσα χρόνια θα είχε έναν γιο, και όχι έναν συνηθισμένο γιο, αλλά έναν που θα ανδρωθεί και θα γίνει μεγάλος προφήτης του Κυρίου. Θα στρέψει τις

καρδιές πολλών στον Ισραήλ στον Κύριο τον Θεό τους. Θα το κάνει με το πνεύμα και τη δύναμη του προφήτη Ηλία, εκπληρώνοντας την προφητεία του Μαλαχία, «Ίδού, εγώ θέλω αποστείλει προς εσάς Ηλίαν τον προφήτην, πριν έλθη η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και επιφανής· και αυτός θέλει επιστρέψει την καρδίαν των πατέρων προς τα τέκνα και την καρδίαν των τέκνων προς τους πατέρας αυτών...». —Μαλαχίας 4:5,6

Αυτό ήταν περισσότερο από ό,τι μπορούσε να πιστέψει ο Ζαχαρίας. Εξέφρασε αμφιβολίες στον άγγελο. «Και αποκριθείς ο άγγελος, είπε προς αυτόν· Εγώ είμαι Γαβριήλ ο παριστάμενος ενώπιον του Θεού, και απεστάλην διά να λαλήσω προς σε και να σε ευαγγελίσω ταύτα. Και ιδού, θέλεις είσθαι σιωπών και μη δυνάμενος να λαλήσης έως της ημέρας, καθ' ην θέλουσι γείνει ταύτα, διότι δεν είστευσας εις τους λόγους μου, οίτινες θέλουσιν εκπληρωθή εις τον καιρόν αυτών.» — (Λουκάς 1:19,20) Μας διδάσκει αυτό το περιστατικό. Όπως η αμφιταλάντευση του Ζαχαρία οδήγησε σε μείωση της δόξας της στιγμής, έτσι και η απιστία μας κατά καιρούς θα μπορούσε να μειώσει την εκδήλωση της δύναμης του Θεού στη ζωή μας. Ας ακούσουμε και ας πιστέψουμε όταν μας μιλάει ο Θεός. ■

Η προφητεία του Ζαχαρία

Εδάφιο κλειδί: «Και συ, παιδίον, προφήτης του Υψίστου θέλεις ονομασθή. Διότι θέλεις προπορευθή προ προσώπου του Κυρίου εις το να ετοιμάσης τας οδούς αυτού.»
— Λουκάς 1:76

Επιλεγμένα εδάφια:
Λουκάς 1:57-80

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΠΟΥ
ελευθερώθηκε επιτέλους από εννέα μήνες αναγκαστικής σιωπής, ο Ζαχαρίας μπορούσε τώρα να εκφράσει τα αποθηκευμένα συναισθήματά του. Θα ήταν λόγια αγανάκτησης, θυμού ή απογοήτευσης που έγινε βουβός για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα; Όχι, δεν θα το κάνει. Άνοιξε το

στόμα του και δόξασε τον Θεό. Τα συναισθήματα ήταν στα ύψη γι' αυτόν, τη σύζυγό του και τους συμπολίτες τους Ισραηλίτες. Ήξεραν ότι υπήρχε κάτι πολύ αξιοσημείωτο σε αυτό το υποσχόμενο παιδί. Η γέννησή του ήταν στα πρόθυρα του θαυματουργικού. Πώς θα μπορούσε μια ηλικιωμένη γυναίκα να συλλάβει και να γεννήσει γιο; Πριν από πολύ καιρό, είχε συμβεί στον Αβραάμ και τη Σάρα, αλλά τώρα συνέβη στην εποχή τους! Σίγουρα ο Θεός εργαζόταν.

Πολλοί γνώριζαν ότι κάτι ιδιαίτερο συνέβη στον Ζαχαρία. Την ημέρα που τον επισκέφτηκε ο άγγελος του Θεού «ο λαός περιέμενε τον Ζαχαριάν, και εθαύμαζον ότι εβράδυνεν εν τω ναώ. Ότε δε εξήλθε, δεν ηδύνατο να λαλήση προς αυτούς· και ενόησαν ότι οπτασίαν είδεν εν

τω ναώ· και αυτός έκαμνεν εις αυτούς νεύματα και διέμενε κωφός». (Λουκάς 1:21,22) Η επιβεβλημένη σιωπή του Ζαχαρία πέτυχε δύο πράγματα. Πρώτον, προφανώς εστίασε την προσοχή του στα λόγια του αγγέλου και στις προφητείες της Αγίας Γραφής και, δεύτερον, δημιούργησε μεγάλο βαθμό προσμονής στους Εβραίους που περίμεναν να γεννηθεί αυτό το παιδί της υπόσχεσης.

Είθισται στους Εβραίους της εποχής εκείνης να δίνουν το όνομα του πατέρα στον πρωτότοκο γιο. Όλοι εξεπλάγησαν όταν επιλέχθηκε το όνομα Ιωάννης. Τη στιγμή που ο Ζαχαρίας επιβεβαίωσε ότι το όνομα επρόκειτο να είναι Ιωάννης, υπακούοντας στην οδηγία του αγγέλου από τον Θεό, «ηνοίχθη το στόμα αυτού πάραυτα και η γλώσσα αυτού, και ελάλει ευλογών τον Θεόν». (Λουκάς 1:64) Όλοι όσοι βρίσκονταν σε απόσταση ακοής άκουγαν καθώς ο Ζαχαρίας, γεμάτος με το πνεύμα του Θεού, εξυμνούσε την καλοσύνη και την πιστότητα του Θεού σε σχέση με τα μεγάλα σχέδιά Του για τον Ισραήλ και όλη την ανθρωπότητα. Η γέννηση του Ιωάννη και ο ρόλος του ως αγγελιοφόρου του Θεού είχαν καθοριστεί πολύ νωρίτερα από αυτή τη στιγμή. Ο Ζαχαρίας δήλωσε ότι «ο Θεός ανήγειρεν τώρα εις ημάς κέρας σωτηρίας εν τω οίκω Δαβίδ του δούλου αυτού, καθώς ελάλησε διά στόματος των αγίων, των απ' αιώνος προφητών αυτού». —Λουκάς 1:70

Ναι, «από παλιά» (απ' αιώνος) είχε προετοιμάσει ο Θεός τα μονοπάτια μέσω των οποίων το θέλημά Του έπρεπε να γίνει γνωστόν και να εκπληρωθεί στη γη. Ο Ιωάννης επρόκειτο να είναι ο αγγελιοφόρος που θα πήγαινε προ του Ιησού για να διακηρύξει την παρουσία και τον ρόλο του ως Μεσσία. Ομοίως, ο Χριστός Ιησούς ήταν επίσης προορισμένος για τον ρόλο του στο σχέδιο του Θεού. «Όστις ήτο μεν προωρισμένος προ καταβολής

κόσμου...» —Α' Πέτρου 1:20

Το σπουδαίο έργο του Ιωάννη του Βαπτιστή θα εστιαστεί στην Αβρααμική υπόσχεση. Ο Ζαχαρίας επιβεβαίωσε ότι η υπόσχεση εξακολουθούσε να ισχύει. Ο Θεός θα «ενθυμηθή την αγίαν διαθήκην αυτού, τον όρκον, τον οποίον ώμοσε προς Αβραάμ τον πατέρα ημών». (Λουκάς 1:72,73) Ο Κύριος είχε υποσχεθεί στον Άβραμ: «Και θέλω σε κάμει εις έθνος μέγα· και θέλω σε ευλογήσει, και θέλω μεγαλύνει το όνομά σου· και θέλεις είσθαι εις ευλογίαν· και θέλω ευλογήσει τους ευλογούντάς σε, και τους καταρωμένους σε θέλω καταρασθή· και θέλουσιν ευλογηθή εν σοι πάσαι αι φυλαί της γης.» (Γένεση 12:2,3) Εκεί έγκείται η ουσία του Ευαγγελίου, η ευλογία όλων των οικογενειών της γης.

Ο Ζαχαρίας προφήτευσε για τη μεγάλη ευλογία που θα ερχόταν τώρα στον λαό του. Πρώτον, η σωτηρία ήταν κοντά μέσω της άφεσης αμαρτιών• μια μεγάλη μεταρρύθμιση άρχισε και η μετάνοια για τις αμαρτίες ήταν διαθέσιμη. Δεύτερον, το ότι το μεγάλο φως του Ευαγγελίου θα φώτιζε τις καρδιές και το μυαλό του λαού του Θεού. Είθε το όραμα της προφητείας του Ζαχαρία να μας ενθουσιάζει και να μας ενθαρρύνει κάθε μέρα. ■

Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής Προετοιμάζει την Οδό

Εδάφια κλειδιά: «Και ήλθεν εις πάσαν την περίχωρον του Ιορδάνου, κηρύττων βάπτισμα μετανοίας εις άφεςιν αμαρτιών.» — Λουκάς 3:3

Επιλεγμένα εδάφια: Λουκάς 3:2-6,15-18

ΣΤΟΝ ΘΕΪΚΟ ΣΚΟΠΟ, ο Ιωάννης ο Βαπτιστής προοριζόταν να εκπληρώσει το ρόλο του προφήτη. Υπήρχε ελάχιστη έως καθόλου πιθανότητα να αφοσιωθεί σε μια άλλη κλήση, όπως αγρότης, ψαράς ή έμπορος. Θα ήταν ο Αγγελιοφόρος που θα προετοιμάζε το δρόμο για τη διακονία του Χριστού. Η

μοίρα του ήταν ξεκάθαρα προδιαγεγραμμένη.

Έτσι, σύμφωνα με τη Αγία Γραφή: «Επί αρχιερέων Άννα και Καϊάφα, έγεινε λόγος Θεού προς Ιωάννην, τον υιόν του Ζαχαρίου, εν τη ερήμω, και ήλθεν εις πάσαν την περίχωρον του Ιορδάνου, κηρύττων βάπτισμα μετανοίας εις άφεςιν αμαρτιών, ως είναι γεγραμμένον εν τω βιβλίω των λόγων Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος· Φωνή βοώντος εν τη ερήμω, ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου, ευθείας κάμετε τας τρίβους αυτού. πάσα φάραγξ θέλει γεμισθή και παν όρος και βουνός θέλει ταπεινωθή, και τα σκολιά θέλουσι γείνει ευθέα και αι τραχείαι οδοί ομαλαί, και πάσα σαρξ θέλει ιδεί το σωτήριον του Θεού.» —

Λουκάς 3:2-6

Ο λόγος του Θεού ήρθε απευθείας στον Ιωάννη, ενδεικτικό της ευνοϊκής του θέσης κατά την εκτίμηση του Θεού. Με παρρησία άρχισε να κηρύττει ένα βάπτισμα μετανοίας. Το μήνυμά του ήταν για όλες τις τάξεις της εβραϊκής κοινωνίας από τους φτωχούς και ταλαιπωρημένους έως τους πλούσιους και προνομιούχους. Προέτρεψε όλους: «Μετανοήστε και βαφτιστείτε για άφεση αμαρτιών».

Ο Γιάννης ήταν πιστός στην αποστολή του. Αν και η φήμη του εξαπλώθηκε σε όλη την Ιουδαία, παρέμεινε ταπεινός. Δεν άρχισε να σκέφτεται τον εαυτό του ως κάποιον εξαιρετικά εξυψωμένο που άξιζε το «δίκαιο μερίδιο» από τον πλούτο, την τιμή και τις ανέσεις. Φώναζε στην έρημο για λογαριασμό κάποιου που θα ερχόταν μετά από αυτόν. Αυτού που ήταν άξιος τιμής. Αυτού που ο Ιωάννης θεωρούσε τον εαυτό του ανάξιο να λύσει ακόμη και τα λουριά των σανδαλιών του, του Κύριου, δηλαδή, Ιησού Χριστού. Εμείς, ως χριστιανοί, παίρνουμε ένα μάθημα από τον Ιωάννη. Πρέπει πάντα να παραμένουμε ταπεινοί, να είμαστε ο εαυτός μας. Ανεξάρτητα από το πόσο πολύ μας ευλογεί ο Κύριος, είμαστε συντετριμμένοι (αν και συγχωρεμένοι) και ο Θεός δεν προσωποληπτεί. [Πράξεις 10:34· Κολοσσαείς 3:25] Είθε να βάζουμε πάντα τον Χριστό μπροστά από τον εαυτό μας.

Παρά την ταπεινοφροσύνη του, οι άνθρωποι συλλογίζονταν στην καρδιά τους αν ήταν ο Χριστός ή όχι. Προσδοκούσαν εν τέλει και αυτό φαινόταν να είναι η ώρα που θα ερχόταν ο Χριστός. Η Αγία Γραφή καταγράφει την πιστή ταπεινοφροσύνη του Ιωάννη, «Και αυτή είναι η μαρτυρία του Ιωάννου, ότε απέστειλαν οι Ιουδαίοι εξ Ιεροσολύμων ιερείς και Λευϊτας διά να ερωτήσωσιν αυτόν· Συ τις είσαι; Και

ώμολόγησε και δεν ηρνήθη· και ώμολόγησεν ότι δεν είμαι εγώ ο Χριστός. Και ηρώτησαν αυτόν· Τι λοιπόν; Ηλίας είσαι συ; και λέγει, δεν είμαι. Ο προφήτης είσαι συ; και απεκρίθη, Ουχί. Είπον λοιπόν προς αυτόν· Τις είσαι; διά να δώσωμεν απόκρισιν εις τους αποστείλαντας ημάς· τι λέγεις περί σεαυτού; Απεκρίθη· Εγώ είμαι φωνή βοώντος εν τη ερήμω, ευθύνατε την οδόν του Κυρίου, καθώς είπεν Ησαΐας ο προφήτης.» — Ιωάννης 1:19-23

Έτσι, οπλισμένος με ταπεινοφροσύνη, ο Ιωάννης ήταν ένας αξιόπιστος μάρτυρας της έλευσης του Ιησού - του Μεσσία. Δεν φοβόταν κανέναν και μίλησε ξεκάθαρα για την ανάγκη της μετάνοιας και της άφεσης αμαρτιών. Ως εκείνος που προετοίμασε τον δρόμο για τη διακονία του Ιησού, ήταν εξαιρετικά πιστός. Επιθυμούμε επίσης κι εμείς να προετοιμάσουμε τον δρόμο του Χριστού για να μπει τώρα στις καρδιές των ανθρώπων, όπως το επιτρέπουν ο Θεός, η αρετή, η ακεραιότητα και η ευκαιρία. ■

Ο ύμνος της Μαρίας

*Εδάφια κλειδιά: «Και
είπεν η Μαριάμ·
Μεγαλώνει η ψυχή
μου τον Κύριον και
ηγαλλίασε το πνεύμά
μου εις τον Θεόν τον
Σωτήρά μου.»*
— Λουκάς 1:46,47

*Επιλεγμένα εδάφια:
Λουκάς 1:46-55*

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΒΑΣΙΚΟ
εδάφιο πέφτει μοναδικά στην ημέρα κατά την οποία πολλοί Χριστιανοί γιορτάζουν τη γέννηση του Ιησού. Η γέννησή του, ερχόμενος στη Γη, συνοδεύτηκε από πολλές θαυματουργές ανατροπές από τον Θεό. Ήρθε με την αδυναμία ενός νεογέννητου μωρού και όχι ενός πλήρως ενήλικος ανδρός. Γεννήθηκε σε μια φάτνη για να

απεικονίσει την ταπεινοφροσύνη του ερχομού του. Έπρεπε να είναι ο Βασιλεύς των Βασιλέων, αλλά φαινόταν τόσο ανυπεράσπιστος απέναντι στην εξουσία της Ρώμης. Η θεϊκή δύναμη τον κράτησε ασφαλή από κάθε κίνδυνο και κακό. Αυτά είναι μερικά από τα θαύματα που συνδέονται με τη γέννησή του. Μεγαλύτερου μεγέθους από αυτά είναι το γεγονός ότι η μητέρα του Ιησού Μαρία ήταν παρθένα.

Ο Γαβριήλ, ο Άγγελος του Θεού, επισκέφτηκε τη Μαρία για να της εξηγήσει τις θαυματουργικές συνθήκες που θα έρθουν τώρα πάνω της. Είπε, «Χαίρε, ευνοούμενη! Ο Κύριος είναι μαζί σου». Η Μαίρη φοβόταν, δεν ήξερε τι συνέβαινε. Η εμφάνιση ενός αγγέλου δεν ήταν μια συνηθισμένη εμπειρία. Της διαβεβαίωσε ότι δεν έπρεπε να φοβάται, αλλά μάλλον να συνειδητοποιήσει την

ευλογία που επρόκειτο να έρθει επάνω της. Εκείνη τη στιγμή πρέπει να υπήρχε ένας σημαντικός βαθμός έκπληξης τόσο από την πλευρά της Μαρίας όσο και από την πλευρά του Γκάμπριελ. Η Μαρία ένιωσε δέος όταν της είπαν ότι επρόκειτο να γίνει η μητέρα του ελευθερωτή του Ισραήλ, και ο Γαβριήλ με δέος που ο Λόγος του Θεού, τον οποίον γνώριζε στις ουράνιες αυλές, επρόκειτο τώρα να γίνει σάρκα και να γεννηθεί από αυτήν την αγία νεαρή κοπέλα.

Στο άκουσμα της είδησης ότι η ξαδέρφη της Ελισάβετ είχε συλλάβει ένα παιδί στα βαθιά της γεράματα (άλλο θαύμα αυτό) η Μαρία πήγε να την επισκεφτεί. Μπαίνοντας στο σπίτι του Ζαχαρία η Μαρία έδωσε τον καθιερωμένο της χαιρετισμό. Ο ήχος της φωνής της Μαίρης έφτασε στα αυτιά της Ελίζαμπεθ. «Και ως ήκουσεν η Ελισάβετ τον ασπασμόν της Μαρίας, εσκίρτησε το βρέφος εν τη κοιλία αυτής· και επλήσθη Πνεύματος Αγίου η Ελισάβετ και ανεφώνησε μετά φωνής μεγάλης και είπεν· Ευλογημένη συ εν γυναιξί και ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου. Και πόθεν μοι τούτο, να έλθη η μήτηρ του Κυρίου μου προς με; Διότι ιδού, καθώς ήλθεν η φωνή του ασπασμού σου εις τα ότα μου, εσκίρτησεν εν αγαλλιάσει το βρέφος εν τη κοιλία μου.» —Λουκάς 1:41-44

Το Άγιο Πνεύμα γέμισε την καρδιά της Μαρίας και άρχισε να εξυμνεί τους υψηλούς επαίνους του Θεού. Συνειδητοποίησε το μεγάλο μέγεθος της εύνοιας που της είχε γίνει. Αναγνώρισε ότι ήταν υπηρέτρια του Κυρίου, όχι κάποια που έπρεπε να υψωθεί και να λατρευτεί. Έδωσε ταπεινές ευχαριστίες που πολλές επόμενες γενιές θα την αναφέρουν ως «ευλογημένη», όπως όντως ήταν. Δόξασε περαιτέρω τον Θεό για τη θεϊκή Του δικαιοσύνη, που σύντομα θα εκφραστεί στη Βασιλεία Του. Ναι, οι περήφανοι θα διασκορπιστούν και θα γίνουν ανίσχυροι—

οι πρᾶοι θα κληρονομούσαν τη γη. Οι ισχυροί θα καθαιρεθούν από τους θρόνους τους και οι ταπεινοί θα εξυψωθούν. Η μεγάλη εκτέλεση της Αβρααμικής υπόσχεσης ήταν κοντά – στο Σπέρμα του ὅλες οι οικογένειες της γης θα ευλογηθούν.

Δεν μας αναφέρεται η ηλικία της Μαρίας την εποχή της γέννησης του Ιησού, αλλά, σημειώνοντας τα εβραϊκά ἔθιμα της εποχής, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ὅτι ἦταν μικρότερη ἀπὸ 19 ἐτῶν. Σταματάμε για να εξετάσουμε αὐτὸ το γεγονός. Ἡ ἀφοσίωσή της στον Θεό ἦταν καλὰ διαμορφωμένη και σφριγηλή σε νεαρή ηλικία. Οι νεαρές χριστιανές γυναίκες (και ἄνδρες) θα πρέπει να ενθαρρυνθούν ἀπὸ το παράδειγμά της. Δώστε τιμὴ και σεβασμὸ στο δῶρο της πίστες που λειτουργεῖ μέσα σας. Θα οδηγήσει σε μια ζωὴ πλούσιες ευλογίες ἀπὸ τον Θεό, μια ζωὴ «πιο ἀφθονη». ■

Θυσίες ευχαριστίας

*«Εις σε θέλω θυσιάσει θυσίαν αινέσεως και το όνομα
του Κυρίου θέλω επικαλεσθή.»
—Ψαλμός 116:17—*

ΟΤΑΝ ΘΕΩΡΟΥΜΕ ότι όλα όσα έχουμε, και όλα όσα ελπίζουμε, είναι δικά μας με τη χάρη του Θεού, τότε θα ξέρουμε ότι το χρέος ευγνωμοσύνης μας δεν απαιτεί τίποτα λιγότερο από το να αφιερώσουμε τη ζωή μας σε αυτόν και να μην ζούμε πλέον για τον εαυτό μας. Αυτή η σκέψη εκφράζεται από τον Ντέιβιντ (ή Δαβίδ) στα λόγια του εναρκτήριου κειμένου μας. Τα συμπραζόμενα αυτών των λέξεων μεταφέρει ένα παρόμοιο συναίσθημα: «θέλω λάβει το ποτήριον της σωτηρίας και θέλω επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου. Τας ευχάς μου θέλω αποδώσει εις τον Κύριον, τώρα ενώπιον παντός του λαού αυτού...Ναι, Κύριε διότι είμαι δούλός σου· είμαι δούλός σου.» — Ψαλμ. 116:13-16

«Ας υμνολογώσιν εις τον Κύριον τα ελέη αυτού, και τα θαυμάσια αυτού τα προς τους υιούς των ανθρώπων· και ας θυσιάζωσι θυσίας αινέσεως και ας κηρύττωσι τα έργα αυτού εν αγαλλιάσει.» (Ψαλμ. 107:21,22) Πόσο ξεκάθαρα συνδέει ο Δαβίδ εδώ την ευχαριστία με τη δήλωση για τα έργα του Θεού. Αυτή είναι μια πολύ πρακτική ρύθμιση. Αν είχαμε λάβει ειδικές χάρες από έναν επίγειο φίλο και θέλαμε να δείξουμε την εκτίμησή μας ενημερώνοντας τους άλλους για την καλοσύνη του,

δεν θα υπήρχε καλύτερος τρόπος να το κάνουμε από το να πούμε τι έκανε για εμάς.

Ο Κύριος μας ευνόησε θαυμάσια και μας χάρισε πλούσιες ευλογίες. Μεγάλες είναι οι υποσχέσεις που δεν έχει ακόμη πραγματοποιήσει για εμάς, και όχι μόνο για εμάς, αλλά και για ολόκληρο τον κόσμο. Για να διηγηθεί όλα τα έργα του είναι απαραίτητο να δημοσιευτεί η αλήθεια για το σχέδιό του. Είναι σε εκτίμηση του τι έχει κάνει ο Θεός για εμάς, και επειδή η αγάπη του καλεί την αγάπη μας σε αντάλλαγμα, που θα γίνουμε το «φως του κόσμου» και μια «πόλη που βρίσκεται σε ένα λόφο [που δεν μπορεί] να κρυφτεί.» — Ματθ. 5:14

ΟΙ ΔΟΚΙΜΕΣ ΕΙΝΑΙ ΕΥΛΟΓΙΕΣ

Καθώς μετράμε τις ευλογίες μας, δεν πρέπει να παραβλέπουμε δοκιμασίες που ο Επουράνιος Πατέρας επέτρεψε να έρθουν σε εμάς. Αν είχαμε την επιλογή για τις δικές μας εμπειρίες, θα μπορούσαμε να αποφύγουμε τα πράγματα που μας ενοχλούν και μας δοκιμάζουν. Ωστόσο, ο Θεός με τη σοφία του βλέπει ότι χρειαζόμαστε τέτοιες δυσκολίες και με την αγάπη του τις επιτρέπει. Εάν η θέληση μας παραδοθεί σε αυτόν, τότε θα είμαστε ευγνώμονες που παρέχει για όλες τις ανάγκες μας, συμπεριλαμβανομένων των δοκιμασιών που είναι απαραίτητες για τη στρογγυλοποίηση του χριστιανικού μας χαρακτήρος.

Μερικές δοκιμασίες μπορεί να επιτραπούν από τον Θεό για να δοκιμάσουν την πίστη και την εμπιστοσύνη μας σε αυτόν. Άλλοι πρέπει να αναπτύξουν υπομονή και μακροθυμία. Μερικές φορές αυτά μπορεί να έχουν τη μορφή διδασκαλίας από τον Κύριο. Εν πάσει περιπτώσει, επιτρέπονται από τον Επουράνιο Πατέρα μας, ο οποίος είναι πολύ σοφός για να κάνει λάθος και πολύ στοργικός για να είναι αγενής. Αν και μπορεί να μας διορθώσει, το

κάνει με αγάπη, και η καρδιά μας θα πρέπει να ανταποκρίνεται με ευγνωμοσύνη για αυτήν την απόδειξη ότι δεν αποκρύβει αυτές τις απαραίτητες βιοτικές εμπειρίες.

Ο Απόστολος Παύλος μας προτρέπει: «κατά πάντα ευχαριστείτε». (Α' Θεσ. 5:18) Κανείς εκτός από τους πλήρως αφιερωμένους Χριστιανούς δεν μπορεί να το κάνει αυτό ολόψυχα. Τίποτα δεν μπορεί να έρθει στη ζωή τους εκτός από αυτό που επιτρέπει ο Επουράνιος Πατέρας για το καλό τους. (Ρωμ. 8:28) Ακόμη και οι πιο μικρές υποθέσεις της ζωής τους—που απεικονίζονται από τις τρίχες του κεφαλιού τους—είναι γνωστές σε αυτόν και διευθύνονται σύμφωνα με τη σοφία και την αγάπη του. — Ματθ. 10:30

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΟΔΗΓΕΙ ΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

«Όταν υπό Κυρίου κατευθύνονται τα διαβήματα του ανθρώπου, η οδός αυτού είναι αρεστή εις αυτόν.» (Ψαλμ. 37:23) Αυτή είναι μια υπόσχεση που όλοι οι Χριστιανοί πρέπει να εφαρμόσουν στον εαυτό τους και να πιστέψουν με όλη τους την καρδιά. Εάν είμαστε αληθινά ευγνώμονες για τον τρόπο με τον οποίο ο Θεός καθοδηγεί τη ζωή μας, δεν θα προσπαθήσουμε να αντισταθούμε ή να πάμε αντίθετα στο θέλημά του. Αντίθετα, με μια προσευχή στις καρδιές μας και ένα ύμνο στα χείλη μας, θα συνεχίσουμε να τηρούμε τους όρκους μας σε αυτόν, κρατώντας τη θυσία μας στο θυσιαστήριο μέχρι να καταναλωθεί πλήρως.

«Γνωρίζει όμως την οδόν μου· με εδοκίμασε· θέλω εξέλθει ως χρυσίον.» (Ιώβ 23:10) Ο Θεός μάς δοκιμάζει μέσα από τις φλόγες της θλίψης, ώστε ο χρυσός του χαρακτήρα μας να τελειοποιηθεί. Ωστόσο, πόσο πολύτιμη είναι η σκέψη ότι ο Μέγας Τελειοποιός μετριάζει τη θερμότητα. «Όστις δεν θέλει σας αφήσει να πειρασθήτε

υπέρ την δύναμίν σας.» Αν δει ότι η θερμότης γίνεται τόσο έντονη που μπορεί να τραυματιστούμε, παρέχει έναν τρόπο διαφυγής.—Α' Κορ. 10:13

Έχουμε ευλογηθεί με το φως της γνώσης του Θεού. Τα θαυμαστά έργα του και το ένδοξο δόγμα για το σχέδιό του μας διεφώτισαν. Έχουμε μια ελπίδα για τον κόσμο και για τον εαυτό μας. Έχουμε τη βεβαιότητα για τη θεϊκή φροντίδα, τη συγχώρεση, τη βοήθεια και την πειθαρχία του Θεού. Όλες αυτές οι μαρτυρίες μας πείθουν για την αγάπη του Επουράνιου Πατέρα. Γνωρίζουμε ότι ενδιαφέρεται και ότι «δεν θέλει στερήσει ουδενός αγαθού τους περιπατούντας εν ακακία». — Ψαλμ. 84:11

Απολαμβάνουμε αυτή τη γνώση γιατί «ο Θεός είναι ο ΚΥΡΙΟΣ, που μας έδειξε φως». Δεν πρέπει λοιπόν να ανταποκριθούμε με αγαλλίαση, μελωδώντας στις καρδιές μας προς τον Κύριο και ηχώντας τους επαίνους του σε όλη τη γη; Ας προσφέρουμε έτσι συνεχώς τη θυσία ευχαριστίας και ας «δέσουμε τη θυσία με κορδόνια, μέχρι τα κέρατα του θυσιαστηρίου».—Ψαλμ. 118:27 ■

Image © GregoryJohnston-stock.adobe.com